

Издаје Недјељом.
Цијена:
за ЦРНУ ГОРУ и АУ-
СТРО-УГАРСКУ (с БОС-
НОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ)
на годину 6 е., на чо год.
3 е., на четврт годину 1 е.
и 50 новчића.
За све остале земље у
ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на
годину 20 франака, на по
године 10 франака, на чет-
врт године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Почетак издања је у
српској књижевности
првог издања од 1872.
Глас Црногорца је
излазио у Цетињу, а
позже се и касније изла-
зио на пошту у Котору.
Данас издаје у Цетињу
Глас Црногорца.

НАРОЧИТИ ТЕЛЕГРАМИ
„ГЛАС ЦРНОГОРЦА“.

БЕЧ, 22. Августа, предан у 9
ура 50 минута прије подне. — Ње-
гово Височанство Књаз отпутовао да-
нас за Петроград.

ЦЕТИЊЕ, 28 Августа.

На граница нашој према Арба-
нији догодиле су се опет неке непра-
вилности, које су подобне да изазову
најозбиљнију пажњу нашу.

У недјељу 22. ов. м., као што
обично била сваке недјеље јер је то
у Подгорици пазарни дан, искупило се
у истом мјесту повећи број Арбанаса
из оближњих Хота и Груда, разу-
мије се до грла оружанијех, јер им
влада црногорска не пријечи да под
оружјем ступају на земљиште црно-
горско, те у томе узимају једнака
права са Црногорцима.

Од тих Хота и Груда одвојила
се око подне једна руда од својих 14
глава, те по што изиде иза градских
капија, опати једно момче из Пипера,
опати на њ из пушака, уби га на
мртво и понесе му осјетени нос. Руда
се дала одмах у бјегство, и ма да су
за њом Црногорци потекли у погјеру,
нијесу је могли смети до границе,
јер су зликовачки Арбанаси нашли за
добро подати својим погама више
лакоте него срцу јунаштва.

Каква је узрјаност наступила у
Подгорици међу Црногорцима, кад је
пукао глас о овоме гуесном злочин-
ству, то може у правој мјери схвати-
ти само онај, који добро познаје Цр-
ногорце какви су у оваквијема прили-
кама.

Да није високе власти Књажев-
ске на Цетињу, којој се сваки Црно-
горац безусловно и без приговора по-
корана, данас би се већ љуто задими-
ло над висовима и долинама арбана-
шкијема и многа би мајка закукала...

Благодарети с једне стране тој
послушности народа, с друге стране
мудрој предосторожности владе наше
која без крајње нужде не ће допусти-
ти да ови догађаји развале уставе
доброга и правилнога реда на наши-
јема границама, за сад се може рећи
да је спријечен заматак крвавијема
пошљедицама.

Но Арбанаси — или они који
стоје за њиховијема ле има — као
да настојавају са свом ревности, да
се крваво коло по што по те поведе,
па да се тијем и влада наша побаци
из своје дојаконше уздржљивости.

Они се не задовољавају само
једним гуесним убиством, него би им
се ваљда хтјело и више црногорских
носова. Од како су оно злочинство у
недјељу учинили, они се окупају у
све већим рудама око наших грани-
ца и на све могуће начине изазивају
наше пограничне страже. У уторник
на вече пуцали су и на једну жену
црногорску — ти красни јунаци ар-
банаски! — без да су јој што могли
учинити.

Како рекосмо, ствари нијесу за
сад даље пошле, но и овозико је до-
вољно да изазове најозбиљнију пажњу
наше владе, у толико више, што се
из некуства зна, да се овакви дога-
ђаји на тамошњијем стражама никада
до сад нијесу свршавали мирном рас-
правом.

Влада наша има у овој ствари
у толико тежи положај, што су све-
коликке прилике на тијема странама

особите парави. Међу државама право
уређенијема, у којима државна
власт ужива и извршује потпуно и
неокрњену моћ своју, оваквијем дога-
ђајима, ако би се и догодили, ласно
би се нашло дијека у прописима он-
штега међународнога права, по који-
јема дотична државна власт ваљда
кривца казни а узријешенога одштејује.

Но зборати о некоеј државној
власти турској и о међународнијем
прописима на подножју Проклетије и
Пакленог Врха — ствар је залудна!

У толико је тежи наш положај.
Влада наша труди се, да у свему, а
нарочито у односима међународнијема,
одговори захтјевима модерне правне
државе; а берлински конгрес, мјесто
да јој је у том на руку ишао и тру-
дове јој олакшао, оставио је на Цр-
ној Гори врата отворена баш на оној
страни, са које ваљда арбанаска ајду-
чија може проваљивати у њу, прави-
ти јој неспријемке, сметати јој у мир-
нијем радовима њенијем и досађивати
јој на све могуће начине.

Кад се влада црногорска, сходно
прописима међународнога права, ради
тога обрати на владу турску којој је
дужна одржавати добар ред на своји-
јема границама и која је одговорна за
сваку неправилност, влада турска о-
бично шљегне раменима, спере руке у
невиности и извинија се тијем, како
она не може ништа, јер нема моћи на
власти над тијем крајевијема.

А кад се Црногорци иза тога за-
те средстава нужне самопомоћи, тада
влада турска заборавља да је она по-
рекла свој ауторитет над тијем краје-
вијема, и не устезе се досађивати вла-
ди нашој са свакојакијема рекламаци-
јама, тобож у име заштите својих
вјерних поданика.

Ко би ту онда могао изаћи на
крај правилним и редовним путем?

Но један пут ваља да се изађе
на чисто у томе: или је Турска го-
сподар над Арбанијом или није?

Ако је господар, онда је дужна
и добар ред одржавати у њој, одгова-
рати за сваки неред који тамошњи
њени поданици учине у нашој држа-
ви и накнађивати сваку штету која
нам се са те стране нанесе.

Ако није господар, ако је Арба-
нија земља пушта, онда ни турска вла-
да нема права да у име Арбаније чи-
ни своје рекламације; онда и нама о-
стају слободне и одријешене руке да
с Арбанијом поступамо како можемо и
умијемо.

То је вужно знати, јер дуже се
не може тријети ово дволично стање,
овај дволични положај.

Догађаји, који се ето развијају
из тога стања и положаја, могу нас
поморати, ма и против наше воље,
да расправимо и ријешимо она пита-
ња један пут за свагда. Ми тијем ни-
коме не пријетимо, ми нијесмо жели-
тели рата, али непрекидна изазивања, која
не само драже народ наш него му сме-
тају у развитку његову, могу прину-
дити владу нашу, да у интересу сиг-
урности наше државе напусти доја-
кошњу дивљу држава и учини уоп-
штебу од средстава која јој грховни
закони нашег самоодржања тако једно
у руке утискују.

Ми за рава опомињемо да се не
варнице, јер није с горет само на
опрезу, и уклањати опасност од нас
још у зачетку.

Друга вијест из Подгорице
јој се опширно збори у данашњем до-

нију нашем отонуд, баш тијем што по
садржају свом и из њега проистичу-
ћијем тенденцијам стоји у дијаметрал-
ној супротности према годњијем вије-
стима о којима говоримо на узвиком
мјесту данашњег листа, свиједочи ја-
сно, колико је народ наш тамошњи
по ан и расположен да учо ступе у
дјелима мира на која га влада наша
побуђује и колико му је криво учи-
њено што није осигуран и обезбје-
ђен у мирољубивим настојањима сво-
јим од једнога коншидука не толико
страшнога колико дрског и досадног.

Честити Подгоричани наши освје-
тлаше себи образ. На први позит, ко-
ји им је од стране оид неутралног од-
бора учиниен ради учествовања у еко-
номској задруги црногорској, одлазаше
се баш сјајно. У првом скупу, који је
тога ради сазван, унисуло се на прву
ријеч 73 члана; а ваљају се тамошњи
пријатељи наши да ће се унисути још
40 чланова.

Нека се вађе у Подгорици 100
чланова, па то је резултат, с којим мо-
жемо бити потпуно задовољни. То ће
рећи: Подгорина прилаже на економ-
ску задругу црногорску годишње 1200
фор., а то је сума с којом се нешто
урадити може.

Но нас не весели сама сума. Ви-
ше много него од те суме долази нам
радост отуда, што видимо да народ
наш није неосјетан за напредна позу-
рања, и ако су му она по суштини и
саставу својем до сад била са свијем
страва; радујемо се, што видимо, да
наш народ својски и од свет срца
пријења к бољем и савршенијем; ра-
дујемо се том појаву за то, јер у њо-
му видимо залог и услове нашега на-
предка.

Кад се сјетимо, у каквом смо ста-
њу примили стародавну српску Зету
из руку туркијех и кад на ум узме-
мо из каквих је елемената она и да-
нас још састављена, наша радост мо-
ра бити још виша.

Ако је ко кадар да представи
себи у каквом се стању, бар са пољ-
ско-привреднога гледишта, налази је-
дна земља, у којој, у вијеку деветна-
естом, још ни кртола није позната би-
ла, онда ће од прилике знати у как-
вом се стању и Зета налазила прије
по што су је Црногорци у своје руке
узели. Па кад тај народ данас, дакле
иза тек трогодишњег својења с Цр-
ном Гором, показује добру вољу да
корача напредом и вапријед с остали-
јем Црногорцима у свему што се кло-
ни напредку цијеле земље, онда је то
поудан знак, да тај народ вађе тако
јакко заостао са своје кривине ваго да
га је у напредовању зауставио кроз
вијекове једна влада о којој востани
свијету казивање, да ондје трава не
ниче гдје она господари; онда је то
знак, да тај народ има способности и
другијех услова за напредно развија-
ње, само га ваља пријатељски и очин-
ски ухватити негод руке.

Друга једна спозност, коју на уму
имамо када о овом предмету зборимо,
лежи у самоме саставу народа црно-
ског. И ако је то један народ по крви,
језику и старини, ипак га је вјера кроз
толике вјекове тако разбртала, да је
брат брату до скоро крвник био. Цр-
на је Гора браћу уздиглила и под сво-
јим кровом у братско коло саставила.
По хоће се годинама братскога и дру-
жевног живљења и взајамне дубави и
љакве, док се старе ране залајече и
ок физично јединство пријеђу, у мо-
рални склад.

С тог разлога нијесмо никад смје-

ли бити оптимисте, кад нам је ваљало
ушмати у рачун државне наше браће
мудамедована.

Па ипак бивало је у чинше при-
лика, да смо им криво чинили, кад
смо се у њих потсмјивали.

Једна од таквијех прилика, при
којој су браћа мухамедовани црногор-
ски сјајно посвиједочили да се не личе
од своје браће но да су вољели с њи-
ма држати у свему, па још и при-
нажити им, ова је о којој говоримо.
По проучи листу ижна од повољноса-
вијех у Подгорици економске
задруге, коју доноси данашњи наш
донос отонуд, тај ће ваљети међу та-
кијим именима многа имена мухамедо-
воних коријена. То је ваљко, да ваље
мухамедовани не стоје дуровито на
страни, него да су вољели учествовати
и ухватити се с нама у братско коло
у свему што служи користи и напред-
ку цијеле наше државе.

То је други пријатан појак, који
радост нашу још ваље увеличава.

Сабравши све скупа, можемо би-
ти потпуно задовољни са до сад по-
стигнутим резултатом. А нарочито на-
ши честити Подгоричани заслужили су
за им цијела Црна Гора подвикне:
Евала браћо Подгоричани! Освјетла-
сте себи образ и почласте осталој
браћи сјајно пут, којим ваља да пођу,
ако су свом напредку ради!

Увјерени смо, да за Подгорича-
ницима не ће заостати ни остале вапо-
рни црногорске, па и друга повећа
мјеста. Нека би Бог дао, да добри
примјери, као што је ваљда било у
Црној Гори на пољу јунаштва, поста-
ну пријемни и у другијем корисни-
јем радовима људским, па да се и у
Црној Гори отвори благородна утак-
мица у дјелима мира међу нашијем
варошима и селима, од које утакмице
свагда земља и народ вајвишну корист
прину.

На поге се дакле, браћо, гдје год
лас има у Црној Гори! Окупајте се
и унисујте се у економску задругу,
на ваше добро! Угледајте се у че-
стите Подгоричане и претешите их,
то вама не ће бити криво по још
миле и угодно. А Бог ће благословити
што год људи добро почну!

Из Мисира.

Араби-паша ваља ваље мира, те је
предузео са свијем безумју ошенику про-
тив Циглеза у Александрији. У недјељу
последу је био једно одјелене пешадаре
и коњиче, да преко маријетовог моста угра-
на Мине. Ово одјелене стигло је до краја
на речено мјесто и утврдило се у шери-
и Циглези су га могли тек последије ду-
боја одатле изабавити. При топовском боју
код Рамлеха, који се неги дан био по-
слези су примјетили и потврдили да је
мисирски артиљерија особито добра.

Циглези, прије по што пођоше у Ми-
сирцима пут Тел-ел-Кебира, заузели су
били утврђене повољне дуж кана и слатке
воде. У Махезми стоји им тамошња
коњича, четврта и седма драгонола реги-
ментна, трећа пешадарска коњичка и триде-
сетна бенгалска коњичка регимента; у
Тел-ел-Махезми стоје шестна арбанаски,
гренадирска и колетримска артиљерија, бата-
лон поморске пешадаре, три регимента
пешадаре, пешадарска регимента коњича, по
једна компанија мисирска артиљерија, једна
батерија пешадарска артиљерија од двана-
естете; у Клезију стоје црногорска артиљерија
и пешадарска артиљерија су два то-
па; у Невици једна артиљеријска реги-
ментна; у Исахијани једна коњичка реги-
ментна; у Исахијани једна артиљерија су осам
топова. Све скупа 1000 коњича, 2500
коња и 27 топова. Ваљено снага, по ваље
довољна за Мине.

Киско ваље ваље стоје етарки, ва-
ди се ваљко, да се свомошња, вађе

je uhapšeno zarobljeno kod Maxhude glavne
štaba Arabijaca, Maxhud prema namenu,
koji je otvarao Nigalaziju, u cilju se
staviti u raspoloživost nađeti vojsci Ara-
bijaca.

Na raznim londonskim vijestima gu-
bitnici misirski u dva potona boja od su-
boje i porazila bili su mnogo veći nego
što se prietoostajalo, jer su njihove
morte desetine tok u pola noćas, a
morte su plivale i po kanalu slatke vode,
u sljed četa je ta voda otrovana i de-
karni su zabranili da se upotrebljuje za
piće. Zbog toga vojnici traju ujkasne mu-
ke od žeđi, jer imski Ramzes i Maxhu-
de nema nijakve druge vode nego te u
slatkom kanalu.

U veđaju otvario je „Mino-guro“
vstru na misirski položaje kod Man-
dara, istočno od Ramzesa. Vodunji su se
odmah razbjegli. „Mino-guro“ je inak
produžio vstru do pod samu noć. U po-
vedeljima opazila Nigalazi, da su Misir-
ci provladali nasin, uzalud čega je sva
okolina navedena bila. Pri svem tom
što se dogodilo na kanalu slatke vode
Arabi se otevalio pojačala i okonala u
svojoj poziciji kod Kazer-od-Daulara.
Nigalazi, da bi što više zaštitila svo-
je pozicije kod Aleksandrije, izjavljaju
da prošetaju nasin blizu Measa, te da
pročete vodu u jezero Marjutsko, koje je
sad presaxlo.

Agencija „Avas“ u Parizu dobila
je vijest iz Port-Saida, da su Arabi 18.
ov. m. napali na nigelne pozicije kod
Kasasina i da su ih Nigalazi suabili
s velikim gubitcima i uzeli im 11 to-
nova. Kasasina leži na željezničkom putu
i kanalu slatke vode, dva kilometra za-
padno od Maxhude. U tom boju imali su
Nigalazi 120 mrtvih.

General Uoldelej drzao je da se Mi-
sirski tek kod Zagazija stati na otpor
protiv Nigalazi. U tom se je prevario,
Misirski su već u ponedjeljni na večer
prešli k obojanim i napali na Nigalaze
kod Kasasina s udvojenom silom. Nigalazi
su imali mnogo manje vojske nego Misirski,
na su ih inak s velikim gubitkom natrag
potjenuli. Novije vijesti javljaju, da Ni-
galazi u tom boju imali 120 mrtvih,
kao što je javila „Agencija Avas“,
nego samo 8 mrtvih i 60 ravnih. Po to-
me može se suditi, da boji ovaj nije bio
bani tako jednost. Od Kasasina, koji je
dakle ostao u rukama nigelancijema, na
do Tel-el-Kebrira, gdje se Arabi-nama u-
kopao, ima od prilike 15 kilometara,
dakle na pun dan vojničkoga puta.

Boji kod Magdara ovako osiguje
jedan dopisnik „Dele-Buse“: Neprijatelj
mora da je vijedu noć činio pripreme za
odlazak, jer kad smo jutros ušli u Ra-
mzes, nijesmo zatekli nijednoga tova. Za-
pazili smo nekoliko misirskih i kamila,
i naša artiljerija, koja je oboji sa ko-
vicom obila i pozicije neprijateljske, o-
balila je kod Tel-el-Maxhute jednu lokom-
otivu. Tu je neprijatelj bio ukopan, i
naša ga je garda napala i uvaljuju mu uz-
la. Garda je više njih zarobila i nekoliko
kamila zaplijenila. Neprijatelj je imao
vrlo jak položaj u Ramzesu, i samo malo
više hrabrosti da je imao, mogao je to
mjesto još dugo držati. Na bojišnom polju
naušli smo samo na jednu šestivku mrtvi-
jeh Araba, no u Ramzesu opazili smo mno-
go malih piramida od kamena koje su od
skora načinjene i pod kojima su bez sumnje
mrtvi pokojnici. U Ramzesu nema nigalo pet
šest kuća od drveta i nekoliko najnižih
koliba od platenе trske. Moram reći, da
su se naši vojnici sjajno držali. Tenko-

ke razmišljati bile su ukasne, a prišama
nada se na obojane. Ruke i žice u vođa-
ma je uzrako sprdano.

General Uoldelej odzao se na pozicijama
vojnicima u Kasasini, koje je
joni u veđaju osvojio bio i gdje su ta
Arabi u ponedjeljni napali. Nigalazi pri-
stupu sebi tom prolazom sjajnu pobedu i
najvažiju sukob kod Kasasina pravim bojem,
prema je taj boji pratio vrijeme trajalo i
s oboje strane nije mnogo vojske u boji u-
deleno. Misirski su imali 6000 momaka, Ni-
galazi jednu tvrđavsku brigadu i sedmu tra-
nosnu pukovniju. Misirski su izgubili
120 mrtvih, Nigalazi 70 mrtvih i ravnih.
Nigalazi nijesu mogli da nađu povoljnije
topove; to nekako čudnovato izgleda, kao
i to što je garda revo nestala municije.

Kako je izgledalo odmah iza boja kod
Kasasina, o tome donosi jedan izvještaj ove
podrobnosti: Mrtvi su nestali u pomir-
ni, ali se se bez sumnje našli sutra, kad
se vru sa potjere. Naši nijesu bili u
staju da nađu topove koje su zaplijenili,
ali se se i oni našli bez sumnje, čit sun-
ce gralo. Ma da je već kasno bilo, inak
sam latesno na e žute gdje rade na oko-
pima i naširo sam na pojedina odjelena
koja su dolazila da pojačaju naše redove
koji su stajali u frontu. Misirski su mo-
gli imati do 13000 momaka i inak im je
bio da uinčaju jedno odjeleno za dru-
jem u boji. Da se nijesu branili Kasasi-
na tako hrabro držali, neprijatelj bi o-
svojno bio naše pozicije prije no što su
naš pojačala stigla. Gubitak neprijateljski
nijesu poznati, no drži se da je izg-
bati na 20 mrtvih i 100 ravnih.

O ovom boju kod Kasasina javljaju
„Dele-Buse“ 16. ov. m.: Arabi-nama imalo
je po svoji prilici namjeru da oboje Ni-
galazi sa strane i da im sprijechi razine
oko popravke željezničkoga puta. Njegovim
napredovanju niko se nije valao, jer se o-
šte držalo da su Misirski izgubili sav
mah. Tek kada se čula s večeri jaka to-
povna vatra, nastala prona uabuna u glav-
nom stanu u Ismajliji. Tu je bilo trke
tamo i amo. Inicijeta kolica e mjesta no-
šla na front.

Nigalazi su provalili vijest, da je
Arabi-nama preko guvernera od Zagazija
molio da pri miru je. Prema oboje strane
imaju potrebu od primirja, moraje se
inak pričekati da se ona vijest potvrdi
i da se vidi koliko ona vrijedi. U ostal-
nim običaj je u Turcima, na daleko i u Mi-
sirima, da trske primirje onla kad im
treba vremena da se za nešto spreme.
Mnogo je značajnije, što se general Uol-
delej vruo iz Zagazija u Ismajliju; to
ne može značiti da je on naučio da pre-
duzima dalje operacije, nego se bitni po
svoj prilici, da hoće da pričeki dok mu
stignu pojačala u artiljeriji i pješadi-
ji. Morao je doći do uvjerenja, da se sa
11.000 momaka i su 25 topova ne mogu na-
nadati utaršeni položaji, na ma ih i
Misirski branili.

Svi nigelanci distoni tuže se jako
što su Misirski oduzeli kanal slatke vo-
de. Donesek „Tajma“ veli, da je to fo-
voleno lukavstvo, bacati žene od žudi
i kamila u kanal s nigelancima, da se voda
otruje i smrtne bolesti razviju. No rat
je — rat!

O Maxhud-Fexmi-nama, kako
je zarobljen, donosi „Standard“ od jednog
snog dopisnika iz Ismajlije ovaj iz-
vještaj: Kad je general Druzi Lau pre-
gledao selo Kasasina koje je u veđaju o-
svojeno bilo, prietupio k nemu jedan čov-
jek koji izgledao vrlo uzaludno i unueta
se e nim u razgovor na francuskom jeziku.

„Da vrijeme toga razgovora dovedu je-
dinsti zarobljenog misirskog oficira. Taj
oficir, kad uzalud Maxhud-Fexmi-namu,
reče generalu: „Taj tovar, s kojim mi
govorite, to je Maxhud-Fexmi, vron za-
povjednik iz Arabi-nama.“ Na to bi Fe-
xmi-nama e mjesta zatvorit i u Ismajliju
odveo. Ovak je doz od vrlo velike važ-
nosti. Bilo e ova prilika, da je Maxhud
Fexmi željezničkom došao iz Tel-el-Ke-
brira, da predstavi ksko rekonvalesciranje,
i toga radi posao se na jedni vne. Dok se
on neo na vne i tako ostao, došlo je ma-
kshideta od lokomotive ovanio nigelnske
vojske i s mjesta krenuo kola natrag.
Fexmi, koji nije znao za što se kola vr-
tuje natrag, nastupio se sa svojim slugom sa
vna i uputi se krajem željezničkoga puta
k sedu, gdje se valao da se zatekne misir-
ske vojske. Kad je vala, da se u selu
napala Nigalazi, unuti se s najvećom xid-
povrnošću k generalu Druzi Lau i upu-
sti se e nim u razgovor. On bi se po svoji
prilici na miru i u kuzma raspolo s ni-
galancima generalom i natrag se vruo k
svojoj vojsci, da ta nije valdo ovaj misir-
ski oficir te su ta dolazi isti čas za-
robljena. Posadije Arabi-nama ovo je naj-
važnijeta ličnost u misirskoj vojsci, koja
dnas stoji na suprot Nigalancima. Maxhud-
Fexmi je izavrli oficir i najbolni koji
je inavio na vojničke škole u Kaizu. Pri-
je ove pobune bio je glavni nadzornik nad
svima turkima. Kad se Arabi-nama o-
svojno, potpomagao ga je u svazem, na ga je
naznačeno i za ministara građevine. Max-
hud-Fexmi u razgovoru svom e nigelancima
generalom zborio je sa svojim slobodno i
otvoreno o svemu. Po njegovim riječima
biće da su Misirski u Tel-el-Kebriru mno-
go ljudi u artiljeriji nego što se misli.
Imaju oni tamo pet baterija kuzovničkih
topova i svake tri baterije jahače.

Na svoja glavna stana u Ismajliji
padao je general Uoldelej na svoje vojske
onu i r-o-k-l-a-m-a-d-i-j-u:

Glavni zapovjednik čestita vojski
na uspjehu, koji je postigla pri operacijama
svojojama od zaprtika i potka, osvo-
jivši vještini načinom željezničku šta-
ciju Maxhude. Naprotiv zaslužuju da se
spomenu artiljeriji i kavaleriji, koju je
u tom slavnoj boji predvodio general
Druzi-Lau. Uspeh se sastoji u osvojenju
neprijateljskoga dotora, sedam topova, o-
ružja, municije i velike količine hrane.
Glavni zapovjednik želi da naravi svoje
prilazne poručniku Kixmenu i tobožnjima
jahače artiljerije, koji su hrabro i vje-
što svoja dva tova u četvrtak od rana
jutra do mrke mraka posudživali, ma de
su bili za nijedno to vrijeme naloženi
jestokoj unapređenoj vatri na 12 neprijat-
eljskih topova. Glavni zapovjednik za-
hvaljuje i kširaju Samru i komanda od
pomorske brigade sa kuzovnicima naravnim
u potone dane.

(Potpi) Uoldelej.

Od kako su Nigalazi kširali Al-
eksandriju prošao je već dva mjeseca na
inak sav uspeh njihov nastoj se u tome
što su vena mjesta no obalama posjeli i
što su eučini kanala azalati. Vidi se na to-
ga, da su oni enaju svoju do sad mogli
razviti samo onde, gdje sa svojom bro-
dovima mogu doprijeti. U unutrašnjost
Misira, gdje Arabi-nama stoji ukopan,
joni se nijesu smjeli odvažiti, no svoji
prilici za to, što se joni osjećaju slabiji
za takovo nastupanje. Jedini korak u un-
trašnjost učinili su kod Kasasina, na i
tu se javila, da se njihov zapovjednik U-
oldelej morao vruiti natrag u Ismajliju.
Na toga povratka Uoldeleja u Is-

majliju nastupila je potpuna tvojna na
bojišnom polju misirskom. Od ponedjeljnica
me javila se već na za vrijeme vstru. Ni-
galazi sa zaludnošću javljaju, kako se
sred njihovim frontom no valde nivalna
kretanja misirske vojske. No e drugo onog
strane može se reći, da se već od dvije
veđaje i taj nigelnski front tako uklo-
nio da se nikud ne misli. Na e protivnoj
bojeva kod Maxhute, Maxhude i Kasasina
inavta koje bilo prirodnije, nego da se
nigelnska vojska sa svom silom naplati
na Misirce, da koje vne general Uolde-
lej da su izgubila sav mah. Na inak, mje-
sto toga — kraja se veta general natrag
u Ismajliju, a to se reka: nastala doša
povlačenja, kao što je o-
povlačenja.

Ovo povlačenje se može se uvažiti
drugije nego timem, što su Nigalazi pri-
metili da su joni slabiji za napada na
jaka utaršena Arabi-nama. General Uol-
delej krekovao sa svoji prilici u Ismaj-
liji, dok stigne nova vojska iz Ismajlije, da
he ona početi nastupiti u pravcu od
Kasasina. Na e možda učiniti lavore-
nju od Suez, gdje se sad valde nigelnske
trune pod Maxhoreonom.

Arabi-nama stoji ukopan u svojoj
„Plavini.“ Vadije se hoće li mu što val-
diti ta „Plavina“.

Potene vijesti na Misiru donijelo
su dva glasa: prvo da je u Misiru kole-
ra bukvala; drugo, da je Arabi-nama odr-
žao sjajnu pobedu nad Nigalancima, zarobio
im 2000 vojnika i mnogo topova.

Prvi glas je, na žalost, netipič. Le-
kari su konstatovali u Aleksandriji čet-
vir slučajeva prave kavalerske kolere, koja
je presesena e nigelncijama trupama na
Bombaji. Međunarodni sanitetski sanjet u
Aleksandriji učinio je nužne mjere, da se
sprijechi dalje rasprostriranje te zara-
ne bolesti.

Što se tiče druge vijesti, ona je
bila rasprostrta u Parizgradu na inavnu
prošle nedelje, i po tome trebaće joj
potvrde.

Politički pregled.

Konferencija u Carigradu ni odgo-
lena ni neodložena, ali je na svaki način
na vrtio nastala prii ova napreda da ho-
je bio na vrtini pribužiti. Ovoj već
više prijedno ni abortiti više. Što se
tiče vojničke konvencije tursko-nigelnske,
kraj svet to što deneše svaka čas uve-
ravaju da je ta konvencija zaludena i
ostivena i da je valde prijavljena za
Arabi-namu, od onoga tova nema joni in-
avta. Ako su prije Nigalazi zaludnivali da
se uglati konvencija vojnicima e Turcima,
dakle bani oni rastegu vijedu stvar i čini
se kao da bi im ugodno bilo da Tur-
ska inavko i ne našla svoju vojsku u
Misir, dokle oni ne serne tamo svoji po-
sao.

U jednoj reviji iz Londona čitamo,
da je Nigalazi nared vojničke konvencije
složena e Turcima i tajni ugovor u to-
me, valdo se e ustrojiti uprava u Misir-
ru no što Arabi-nama bude glavdan. Za
istinitost ove vijesti tenko da si što
mogao stojati dober. Može je da je v-
etavita, jer Nigalancima više pravila, da
nigelnske ruke silavaju ugovore na oboje i
totovim celom naziv pred svijet. Na toji
pauzi dšali su oni u vojnovije doba k o
ostrva Kipra, na ne bi bilo čudo ako su
nigelnski, tem naučili da dođu i do Misir-
ra. S druge on e strane možda je ovo si-
no pušten inak, da se vidi kako se e
odvažiti ostale silde, jer poznato je da su
inavke silde samo pod udovolj prietava
na odvojenu i usamlenu vijuju u Misir.

„Lisak Glasa Crnogorca“

NA MJESEČINI.

B... u P... Bu.

„Čuj me — — —
E me druga razumjeti ne le!“
3 m a j.

Daš oče, a noć ozgor tija
Spustila se i u meko krilo
Zatrlila sve mazo i vrate,
Mjesec grije: — bezumrtva drach
Sa plavog se krcuži obaorja
I vas vredjeđ sjajem obaorja.
Veš je kasno doba no jasniji;
Pa u muku čarovite šarke
Priroda se valdija sa nikom
I potezla bujniem vrelcima
Tajanstvenih edasti i mizka.

Uz blistave i živo kresanje
Nezabrojnih kroz prostor kru-
Nebo gore usajalo plameta;
A uz tajni šum lakog vijora,
Te prohuji gorom i dolinom,
Zemlja dođe tebe što se glaska, —
Pljaho lišće vo gvančica šušti,
Bujna trava na kate se savja,
A srebrne pjeve viz biserini

Samo p'jehak što tvojao sучu. —
Ne čuje se mora o bregone,
Lali duta groma o arhove,
Ni se vadi muve ni strijale.
A sve o tvo, što na lemlji dišne:
Sve što vde, gmiže, nli puvi,
Neboi leti nli volom plaje
Pochinulo i na slatki savak
Marnu ota svelo i zecalo...
Nije zboru nije živa stvora. —
Mukli novoj uzaludno ovala:
Samo notni što uzaludu dšali
I čuvaju naraj osenjavaju
Da je dšala duba ne osenjavaju

Uzrako tova kšira i kšira
Ove svete nebi bogovine,
Svo sam li ejetan nigelnski,
Brate B... o, na bijedu loncu
E da tako čod vdrrijem nebom
U tishni blatoj i nijemoj
Svojoj bonoj dušni dalem d'jeva.
Što je dešne, što slabje na seruju
No na brijuu večer u savela
Srećk spram sjaja tihke mjesecine
Na se inavaj rajskom mešavom
Iz kondira besjeđ veličinom
Čim je narav nojdu osenjavom
Što je bilo razmarajom dušni
Nego tuju tujom uzaludno dšali
Puštiti se inavom na vrate
Na se inavaj u mizalu dane
I ejetat na svoje vlatne dobi.

Svoje prve sreće i dubavi?
Aa' vazdu! — Ovoj erdu ka' da
Veš eu vlatne nigelnske nade,
Ove truce, mješto predi vlatna
Što ih nekad jarjavine, ka' da
Svante leda sad vde e ešuju.
I veš nemi za mizka mizra,
Ljubio sam, brate, i živio,
Aa' to doba inavno evo mizra,
Pa mi se sad čini ka' inavom
Da sam na svijet dšali, ma ne oni
Prvi svijet sreće i blaženstva
Nego na svijet tuđa i nezole
Lidemjerstva kile i varavla.

Kako stjeva nepovizna, tvrda,
Što vronen ledu i snijegu,
Ljetnoj želi i zimskoj studenju; —
Og'jena duta, vedobitna, kruta
Te vralne nigelnske pobijede
Nad svima, što se o njoj dome:
Ja tu stojim i valkad ošajno
Čas prolucem ovaj no sto puta
U koji me kizja nigelnska. —
Što je oko te ovo kile bčka
Je li jana va' ne savak vira?
Je li dšena sa svijetom kširavom,
Ia' je svijet valda jedni neta
Samo čovjek što e' u nemu dšela? —
I bua' da je narav nigelnska
Potrebna je ostajaju služu.

Da se ljudi e' inav nigelnski,
Što ni obo smetle i nigelnski
Kadli, trnje, vlatje i jarkovni
Ia' i vlatje osenjavaju ruka
U valdeletvo život dširavom
Da joj svetom trouz nigelnski
Pjesme kšale za stvarenje inavom? —
Ia' ih valda čoku nigelnski,
Da dšeka i u otrou trpav
Pa veš e toga dragojšom vlatje,
Što briklivo čuva, da valdaju
Nigelnskom strahu i nigelnski? —
A ta dšaban, te na e' vlatje
I na vešete mete uzaludu,
Što je ona? — inavto je svijet
Zove dšaban?..
Ine boga, nli Sv.
Kad je čovjek sa vlatju kširavom
Sve što obo; b' dšaban inavto? —
Ili kširavom vlatje je no inav
Nigelnskom, nli nigelnskom
Kad je inav vlatje kširavom? —
Ine d' dšaban, nli dšaban
Svaki b' dšaban u nigelnski
Kširavom vlatje u vlatje
I tal e' obo, što je prije
U svijetu nigelnskom budžalo,
Svaki b' dšaban vlatje dšaban; —
I to e' obo, što je prije
Svaki b' dšaban i na inav vlatje,
I to e' obo, na od inav b' dšaban
I to e' obo u vlatje vlatje...

